

บทที่ 5

บทสรุป

ในการพัฒนาตัวชี้วัดความสามารถในการสื่อสาร ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาตัวชี้วัดความสามารถในการสื่อสาร สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของตัวชี้วัดความสามารถในการสื่อสาร สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีสมมุติฐานการวิจัย 2 ข้อ คือ 1) ความเหมาะสมของตัวชี้วัดความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 2) ความเป็นไปได้ของตัวชี้วัดความสามารถในการสื่อสาร ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญมีความตรงเชิงโครงสร้างสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของตัวชี้วัดความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งได้ตัวชี้วัดความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 4 องค์ประกอบ 47 ตัวชี้วัด ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ความสามารถในการฟัง มี 14 ตัวชี้วัด ได้แก่

ตัวชี้วัดที่ 1 สามารถวิเคราะห์แหล่งที่มาของเสียงได้

ตัวชี้วัดที่ 2 สามารถบอกแหล่งที่มาของเสียงที่ได้ยินได้

ตัวชี้วัดที่ 3 สามารถฟังเสียง แยกเสียงสูง เสียงต่ำได้

ตัวชี้วัดที่ 4 สามารถบอกความรู้สึกจากน้ำเสียงที่ได้รับฟังได้

ตัวชี้วัดที่ 5 สามารถแปลความหมายของเสียงที่ได้ยินได้

ตัวชี้วัดที่ 6 สามารถบอกความรู้สึกของผู้พูดจากการฟังได้

ตัวชี้วัดที่ 7 สามารถอธิบายถ่ายทอดสิ่งที่ได้รับฟังได้ถูกต้อง

ตัวชี้วัดที่ 8 สามารถบอกประเด็นสำคัญของเรื่องที่ฟังได้

ตัวชี้วัดที่ 9 สามารถวิเคราะห์จากสิ่งที่ได้ฟังแล้วนำไปใช้ได้เหมาะสม

ตัวชี้วัดที่ 10 สามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังได้

ตัวชี้วัดที่ 11 สามารถปฏิบัติตามคำสั่งที่ได้ฟังได้ถูกต้อง

ตัวชี้วัดที่ 12 สามารถใช้การฟังประกอบการตัดสินใจ โดยใช้ความสมเหตุสมผลได้อย่างมีเหตุผลและเหมาะสม

ตัวชี้วัดที่ 13 สามารถพยายามทำความเข้าใจในสิ่งที่ได้รับฟัง โดยใช้เหตุผลประกอบการฟัง

ตัวชี้วัดที่ 14 สามารถปฏิบัติตนเป็นผู้ฟังที่ดีได้

องค์ประกอบที่ 2 ความสามารถในการพูด มี 11 ตัวชี้วัด ได้แก่

ตัวชี้วัดที่ 1 สามารถเลือกใช้คำ ข้อความและสำนวนได้อย่างเหมาะสมหลากหลาย

ตัวชี้วัดที่ 2 สามารถเลือกใช้คำ ข้อความและสำนวนได้สอดคล้องกับเรื่องที่พูด

ตัวชี้วัดที่ 3 สามารถใช้โครงสร้างทางภาษาได้ถูกต้อง

ตัวชี้วัดที่ 4 สามารถพูดออกเสียงได้ถูกต้อง ชัดเจน

ตัวชี้วัดที่ 5 สามารถพูดอธิบายได้อย่างสมเหตุสมผล

ตัวชี้วัดที่ 6 สามารถพูดในที่สาธารณะได้อย่างเหมาะสม

ตัวชี้วัดที่ 7 สามารถพูดในโอกาสสำคัญต่างได้อย่างเหมาะสม

ตัวชี้วัดที่ 8 สามารถพูดโต้ตอบได้ตรงประเด็น

ตัวชี้วัดที่ 9 สามารถพูดสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องชัดเจน

ตัวชี้วัดที่ 10 สามารถใช้ท่าทางประกอบการพูดเพื่อสื่อความหมายที่ชัดเจน

ตัวชี้วัดที่ 11 มีมารยาทในการพูด

องค์ประกอบที่ 3 ความสามารถในการอ่าน มี 13 ตัวชี้วัด ได้แก่

ตัวชี้วัดที่ 1 สามารถมองเห็นตัวอักษรได้

ตัวชี้วัดที่ 2 สามารถออกเสียงสระ วรรณยุกต์ ตัวควบกล้ำ เสียง “ล” “ร” ได้ถูกต้อง

ตัวชี้วัดที่ 3 มีความรัก สนใจการอ่าน

ตัวชี้วัดที่ 4 สามารถอธิบายคุณค่าที่เกิดการเรื่องที่อ่านได้

ตัวชี้วัดที่ 5 สามารถเลือกอ่านตามความสนใจ แล้วอธิบายคุณค่าที่ได้จากการอ่านได้

ตัวชี้วัดที่ 6 สามารถนำประสบการณ์จากการอ่านไปใช้ประกอบการตัดสินใจ

แก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม

ตัวชี้วัดที่ 7 สามารถวิเคราะห์สิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมายได้

ตัวชี้วัดที่ 8 สามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของเรื่องราว เหตุการณ์ของเรื่องที่อ่านได้

ตัวชี้วัดที่ 9 สามารถเลือกอ่านและหาประสบการณ์จากการอ่านได้อย่างเหมาะสม

ตัวชี้วัดที่ 10 สามารถแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องราวที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัดที่ 11 สามารถนำความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม

ตัวชี้วัดที่ 12 สามารถใช้การอ่านเพื่อหาข้อมูล เสริมประสบการณ์จากสื่อที่หลากหลาย

ตัวชี้วัดที่ 13 สามารถเปรียบเทียบข้อดี ข้อเสีย ประโยชน์โทษ ความเหมาะสม ความไม่เหมาะสมจากเรื่องที่อ่านได้

องค์ประกอบที่ 4 ความสามารถในการเขียน มี 9 ตัวชี้วัด ได้แก่

ตัวชี้วัดที่ 1 สามารถเขียนตัวบรรจงครึ่งบรรทัดได้ถูกต้องสวยงาม

ตัวชี้วัดที่ 2 สามารถเขียนจดหมายโต้ตอบ หรือเขียนสื่อความหมายได้เหมาะสม

ตัวชี้วัดที่ 3 สามารถเขียนคำอวยพร คำขวัญ โดยใช้คำได้เหมาะสม ถูกต้อง

ตัวชี้วัดที่ 4 สามารถใช้เครื่องหมายวรรคตอน และตัวสะกดคำได้ถูกต้อง

ตัวชี้วัดที่ 5 สามารถเขียนถ่ายทอดความรู้ ความคิดความเข้าใจได้อย่างเหมาะสม

ตัวชี้วัดที่ 6 สามารถเขียนแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกได้อย่างเหมาะสม

ตัวชี้วัดที่ 7 สามารถเขียนถ่ายทอดเรื่องราว จินตนาการของตนเองได้

ตัวชี้วัดที่ 8 สามารถเขียนรายงานที่จากการศึกษาค้นคว้าได้

ตัวชี้วัดที่ 9 สามารถเขียนแผนภาพ โครงเรื่อง และแผนภาพความคิดได้ถูกต้องเหมาะสม

2. ผลการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของตัวชี้วัดความสามารถในการสื่อสาร สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ด้วยโปรแกรมลิสรล

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันความเหมาะสมของตัวชี้วัดความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แสดงว่า ดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ได้ค่า Chi-square เท่ากับ 1004.85 ($P=0.72$) ที่องศาอิสระ เท่ากับ 1030 ค่า GFI เท่ากับ 0.89 และค่า AGFI เท่ากับ 0.88 หมายความว่า โมเดลตัวชี้วัดความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้านความเหมาะสมตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่พัฒนาขึ้น กับแนวคิดในการวิจัยตามข้อมูลเชิงประจักษ์ในครั้งนี้สอดคล้องกัน โดยนำน้ำหนักองค์ประกอบทั้ง 4 องค์ประกอบมีค่าน้ำหนักเป็นบวก โดยมีขนาดสูงตั้งแต่ 0.18 ถึง 1.06 โดยองค์ประกอบที่มีความสำคัญมากที่สุด คือ ความสามารถในการฟัง (E1) ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีน้ำหนักองค์ประกอบ 1.06 รองลงมาเป็นความสามารถในการเขียน (E4) ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีน้ำหนักองค์ประกอบ 0.88 ความสามารถในการพูด (E2)

อภิปรายผล

น้ำหนักองค์ประกอบอันดับแรก ความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้านความสามารถด้านการฟัง (E1) มีค่าเป็นบวก มีค่าตั้งแต่ 0.37 ถึง 0.63 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่ามีตัวชี้วัด 12 ตัว เป็นตัวชี้วัดที่สำคัญด้านความเหมาะสมของตัวชี้วัดความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้านความสามารถด้านการฟัง (E1) โดยตัวชี้วัดที่มีความสำคัญมากที่สุด คือ ตัวชี้วัดที่ 10 สามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังได้ ซึ่งมีน้ำหนักองค์ประกอบ 0.63 นั้นแสดงให้เห็นว่าจากองค์ประกอบความสามารถในการฟัง ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังได้ เป็นอย่างดี ส่วน ตัวชี้วัดที่ 8 สามารถบอกประเด็นสำคัญของเรื่องที่ฟังได้ ซึ่งมีน้ำหนักองค์ประกอบ 0.37 ซึ่งเป็นตัวชี้วัดที่มีน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุด เนื่องจากในการประเมินความสามารถในการสื่อสารด้านความสามารถในการฟังได้ให้ความสำคัญสูงสุดที่ ความสามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่ฟัง ซึ่งเมื่อผู้เรียนสามารถสรุปใจความสำคัญได้ ความสำคัญในการสรุปประเด็นสำคัญจึงน้อยลง

น้ำหนักองค์ประกอบ ความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้านความสามารถด้านการพูด (E2) มีค่าเป็นบวก มีค่าตั้งแต่ 0.12 ถึง 0.66 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่ามีตัวชี้วัด 12 ตัว เป็นตัวชี้วัดที่สำคัญด้านความเหมาะสมของตัวชี้วัดความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้านความสามารถด้านการพูด (E2) โดยตัวชี้วัดที่มีความสำคัญมากที่สุด คือ ตัวชี้วัดที่ 16 สามารถเลือกใช้คำ ข้อความและสำนวนได้สอดคล้องกับเรื่องที่พูด ซึ่งมีน้ำหนักองค์ประกอบ 0.66 แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนจะต้องสามารถเลือกใช้คำ ข้อความ และสำนวนให้สอดคล้องกับเรื่องที่พูด เพื่อการสื่อสารที่ตรงกับวัตถุประสงค์ของการพูด ส่วน ตัวชี้วัดที่ 21 สามารถพูดในโอกาสสำคัญต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ซึ่งมีน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุดคือ 0.33 เนื่องจากในระดับประถมศึกษามุ่งเน้นการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้เป็นสำคัญ ดังนั้นความสามารถในการพูดในโอกาสสำคัญต่าง ๆ จึงได้รับความสำคัญน้อย

น้ำหนักองค์ประกอบ ความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้านความสามารถด้านการอ่าน (E3) มีค่าเป็นบวก มีค่าตั้งแต่ 0.17 ถึง 0.63 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่ามีตัวชี้วัด 13 ตัว เป็นตัวชี้วัดที่สำคัญด้านความเหมาะสมของตัวชี้วัดความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้านความสามารถด้านการอ่าน (E3) โดยตัวชี้วัดที่มีความสำคัญมากที่สุด คือ ตัวชี้วัดที่ 29 สามารถอธิบายคุณค่าที่เกิดการเรื่องที่

น้ำหนักองค์ประกอบ ความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้านความสามารถด้านการเขียน (E4) มีค่าเป็นบวก มีค่าตั้งแต่ 0.27 ถึง 0.64 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่ามีตัวชี้วัด 9 ตัว เป็นตัวชี้วัดที่สำคัญด้านความเหมาะสมของตัวชี้วัดความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้านความสามารถด้านการเขียน (E4) โดยตัวชี้วัดที่มีความสำคัญมากที่สุด คือ ตัวชี้วัดที่ 39 สามารถเขียนแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกได้อย่างเหมาะสม ซึ่งมีน้ำหนักองค์ประกอบ 0.64 แสดงให้เห็นว่าการเขียนสำหรับที่ใช้ในการสื่อสารของนักเรียนระดับประถมผู้เรียนควรจะเขียนแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก เพื่อถ่ายทอดความคิดของตนเองได้อย่างเหมาะสม ส่วน ตัวชี้วัดที่ 44 สามารถเขียนตัวบรรจงครึ่งบรรทัดได้ถูกต้องสวยงาม ซึ่งมีน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุด คือ 0.27 เนื่องจาก ในระดับประถมศึกษาปีที่ 6 มุ่งเน้นความสามารถในการเขียนเพื่อการสื่อสาร ถ่ายทอดความคิดความรู้สึกเป็นสำคัญ ทำให้ความสามารถเขียนตัวบรรจงครึ่งบรรทัดได้ถูกต้องสวยงามจึงถูกให้ความสำคัญน้อยลง

ข้อเสนอแนะ

1. ตัวชี้วัดที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแนวทางในการพัฒนานักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีความสามารถในการสื่อสารตามสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน
2. ความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียนอาจมีข้อปด็กย่อยอีกซึ่งสามารถนำมาเปรียบเทียบกับองค์ประกอบจากการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อนำไปพัฒนาตัวชี้วัดความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียนต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. สามารถนำตัวชี้วัดจากการวิจัยในครั้งนี้ไปพัฒนาต่อยอดเพื่อให้ได้ตัวชี้วัดความสามารถในการสื่อสารที่ทันสมัยและสามารถชี้ชัดไม่มากขึ้น

2. ความสามารถในการสื่อสารมีเกณฑ์ในการจำแนกองค์ประกอบอีกหลายเกณฑ์ ซึ่งสามารถนำแนวทางการพัฒนาตัวชี้วัดความสามารถในการสื่อสารนี้ไปประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาตัวชี้วัดความสามารถในการสื่อสารตามองค์ประกอบอื่น ๆ ต่อไป

